

Lieve Riekie, kinderen, naaste familieleden, watersportvrienden en overige aanwezigen,

Het is mij een droeve eer, u als voorzitter van watersportvereniging "Oud Delfshaven" te mogen toespreken op de uitvaardienst van ons bestuurlid havenzaken **Driekus Groenewegen van der Weiden**.

Op donderdag 31 maart j.l. werd ik aan het einde van de ochtend gebeld door onze secretaris Rob van den Houten die mij meedeelde: Driekus is vanmorgen overleden. Ik kon het niet geloven en het ongeloof groeide met de minuut. Er gaat van alles door je heen. Je denkt aan Riekie, aan Driekus, aan zijn kinderen, aan de vereniging en je hoofd lijkt wel een carrousel die op hol geslagen is. Maar na verloop van tijd komt langzaam toch het besef, dat het echt zo is. Als eerste komt de gedachte op om Riekie te bellen, maar je realiseert je dat dit niet het juiste moment is. Als voorzitter van de vereniging moet je wel meteen handelend optreden. Als eerste de overige bestuursleden geïnformeerd en onze webmaster Bert een tekst toegezonden, welke op de site geplaatst moest worden om de leden te informeren. Steeds meer mensen gingen bellen om elkaar te condoleren en steun te zoeken. Op het moment dat het bericht onze haven bereikte is direct de vlag in onze vlaggenmast halfstok gehangen en tot en met vandaag hangt deze overdag halfstok. Er is een condoleancetafel ingericht met een mooie foto van Driekus op een zwart velours laken, geflankeerd door twee kandelaars en condoleancekaarten. Deze kaarten zullen binnenkort gebundeld aan Riekie overhandigd worden.

Ik heb Driekus zo'n 4,5 jaar geleden leren kennen als een man die altijd voor iedereen klaar stond met raad en daad. Dat is ook de reden dat mijn voorganger Jos Corbeau en ik Driekus gevraagd hebben om havenmeester te willen worden. Driekus heeft dit verzoek gehonoreerd en heeft hij op een voortreffelijke wijze deze functie enkele jaren invulling gegeven. Driekus was bijna dagelijks op onze haven aanwezig en zorgde dat alles op de haven reilde en zeilde. In deze begin periode was de vereniging een complete bouwval geworden en was Driekus met anderen zeer betrokken bij de hervorming en heropbouw van onze vereniging. Onze Driekus kon als geen ander mensen op een prettige manier met de neuzen in de zelfde richting zetten, maar in een enkel geval kon hij soms ook met zijn donkerbruine zware stem mensen wat dwingend sturen en was dat dan ook wel nodig, maar altijd met het belang van de vereniging voor ogen, open, eerlijk en oprecht. Driekus was ook een bruggenbouwer tussen de oude en nieuwe garde en kon hij soms bij enkele leden wat oud zeer wegmassen. De inbreng van Driekus was van cruciaal belang om het nieuwe beleid wat het bestuur uitgezet had en bekrachtigd door de algemene ledenvergadering in de praktijk door te voeren en trad hij later ook zelf toe tot dit bestuur met de portefeuille havenzaken. Mede dankzij de niet aflatende inzet van Driekus is onze vereniging weer gezond geworden en opgebloeid tot een mooie levendige club die nu weer over een prachtige nieuwe haven beschikt met alle denkbare faciliteiten. Dat Driekus liefde voor de vereniging had, mag ook blijken uit het feit dat hij soms zijn vakanties er voor verzette of zelfs verkorte, om op bepaalde spannende momenten aanwezig te kunnen zijn, maar ook zijn contacten uit zijn nautische verleden aanwendde en deuren opende die anders voor ons gesloten bleven. Driekus was een watersporter en zeeman pur sang en hij straalde dit ook uit. Zijn mooie verhalen over de sleepvaart klinken nog na in onze oren en zal iedereen Driekus blijven herinneren als een man met een groot sociaal gevoel maar ook met veel humor.

Het is voor ons allen onvoorstelbaar en niet te bevatten dat we nu verder moeten zonder Driekus en zal dit ons zwaar vallen. Maar nog zwaarder zal het zijn voor Riekie die nu ook zonder Driekus verder moet. Het zal heel erg wennen zijn aan de nieuwe leegte. Ik liep afgelopen zondag en ook gisteren de trap naar de steiger af en dan onbewust tegen beter weten in kijk je naar links om te zien of de deur van de "Frya" open staat. Maar nee deze was gesloten. In gedachte zie ik Driekus dan met zijn onafscheidelijke sjaggie op zijn achterplecht staan, bezig met een touwtje of leunend op zijn zeerailing druk converserend met een lid en zie ik hem in gedachte weer met zijn rode vest aan over de steiger lopen op weg naar de werkplaats of naar de "Piet Heyn". Het zal wel lang duren voor we aan deze leegte gewend zijn en deze beelden wat zullen vervagen.

Lieve Riekie, geachte aanwezigen, beste watersportvrienden,

Ik memoreerde zo juist wat Driekus allemaal voor onze vereniging gedaan en betekend heeft en ook hoe geliefd hij was bij menigeen op onze haven. Derhalve heeft het bestuur van W.S.V. "Oud Delfshaven" unaniem besloten om Driekus vandaag op deze uitvaartplechtigheid **postuum** te benoemen tot **erelid** van watersportvereniging "Oud Delfshaven". **Driekus bij deze!** Binnenkort zullen wij de bijbehorende oorkonde aan je vrouw Riekie overhandigen in de hoop dat deze een mooi plaatsje in jullie huis mag krijgen. Ook zal op een houten plankje in de "Piet Heyn" een koperen plaatje geschroefd worden waar jouw naam onder die van ons eerdere erelid Jos Corbeau zal gaan prijken, zodat men nog lang jouw naam zal blijven herinneren.

Driekus,

Namens het bestuur en alle leden van watersportvereniging "Oud Delfshaven" wil ik je nog eenmaal hartelijk dank zeggen voor alles, alles wat je voor onze vereniging gedaan hebt. Driekus, wij zeggen jou een laatste vaarwel, een goede "vaart" en waar je nu ook naar toe onderweg bent, een behouden aankomst!

Ik heb gezegd.